

LEGE nr. 119 din 28 mai 1996

cu privire la actele de stare civilă

EMITENT • **GUVERNUL**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 282 din 11 noiembrie 1996**

Data intrării în vigoare **09-02-1997**

Formă consolidată valabilă la data 01-01-2002

Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 01-01-2002 până la data de 17-07-2002

Notă CTCE

*) Notă CTCE:

Forma actualizată a acestui act normativ la data de 01 Ianuarie 2002 este realizată de către Departamentul juridic din cadrul S.C. "Centrul Teritorial de Calcul Electronic" S.A. Piatra-Neamț prin includerea tuturor modificărilor și completărilor aduse de către [LEGEA nr. 23 din 26 ianuarie 1999](#); [ORDONANȚA nr. 84 din 30 august 2001](#).

Conținutul acestui act aparține exclusiv S.C. Centrul Teritorial de Calcul Electronic S.A. Piatra-Neamț și nu este un document cu caracter oficial, fiind destinat pentru informarea utilizatorilor.

Notă CTCE

*) Notă CTCE:

Conform pct. 9 din anexa la [ORDONANȚA nr. 84 din 30 august 2001](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 544 din 1 septembrie 2001, [Legea nr. 119/1996](#) cu privire la actele de stare civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 11 noiembrie 1996, cu modificările și completările ulterioare se modifică în mod corespunzător prevederilor acestei Ordonanțe.

Capitolul I

Dispoziții generale

Secțiunea 1

Actele de stare civilă și persoanele care le întocmesc

Articolul 1

Actele de stare civilă sunt înscrisuri autentice prin care se dovedește nașterea, căsătoria sau decesul unei persoane. Acestea se întocmesc în interesul statului și al persoanei și servesc la cunoașterea numărului și structurii populației, a situației demografice, la apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor.

Articolul 2

Actele de naștere, de căsătorie și de deces se întocmesc în registre de stare civilă, în două exemplare, ambele originale, și se completează manual, cu cerneală specială de culoare neagră.

Articolul 3

(1) Atribuțiile de stare civilă se îndeplinesc de către consiliile județene și de către autoritățile administrației publice locale ale municipiilor, sectoarelor municipiului București, orașelor și comunelor, prin ofițerii de stare civilă.

(2) Sunt ofițeri de stare civilă:

- a) primării municipiilor, sectoarelor municipiului București, orașelor și comunelor;
- b) șefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare de cariera ale României;
- c) comandanții de nave și aeronave.

(3) Primării și șefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare de carieră ale României pot delega exercitarea atribuțiilor de ofițer de stare civilă viceprimarului, secretarului sau altor funcționari din aparatul propriu, respectiv unuia dintre agenții diplomatici sau unuia dintre funcționarii consulari.

(4) Ofițerul de stare civilă nu poate întocmi acte de stare civilă când este parte sau declarant. În asemenea cazuri, el va delega o altă persoană, în condițiile legii.

Articolul 4

(1) Cetățenii străini care au domiciliul sau se află temporar în România pot cere înregistrarea actelor și faptelor de stare civilă în aceleași condiții ca și cetățenii români.

(2) Persoanele fără cetățenie sunt obligate să solicite înregistrarea actelor și faptelor de stare civilă la autoritățile administrației publice locale competente.

(3) Cetățenii străini pot cere, iar persoanele fără cetățenie sunt obligate să solicite înscrierea de mențiuni pe actele de stare civilă întocmite în registrele de stare civilă române.

(4) Dacă un cetățean străin s-a căsătorit sau a decedat pe teritoriul României, ofițerul de stare civilă care a întocmit actul va trimite, în termen de 5 zile de la înregistrare, un extras de pe actul respectiv organului competent al Ministerului de Interne, care îl va transmite misiunii diplomatice sau oficiului consular al țării respective acreditate în România, potrivit obligațiilor izvorâte din tratate, acorduri sau convenții la care România este parte sau pe bază de reciprocitate.

Articolul 5

(1) Înregistrarea actelor și faptelor de stare civilă și înscrierea mențiunilor se fac la cerere, pe baza declarației persoanei obligate la aceasta, sau din oficiu, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Numele de familie și prenumele se scriu așa cum rezultă din actele de identitate, din certificatele de stare civilă și din alte înscrisuri prezentate de declarant sau primite de la autoritățile prevăzute de lege.

(3) Întocmirea actelor de stare civilă, precum și înscrierea mențiunilor se fac în limba română, folosindu-se alfabetul latin.

Articolul 6

(1) Ofițerul de stare civilă este obligat să verifice realitatea conținutului declarației și concordanța acesteia cu actele de identitate, certificatele de stare civilă și cu celelalte înscrisuri prezentate de declarant.

(2) Actul de stare civilă, întocmit în temeiul declarației, se semnează de către ofițerul de stare civilă și de către declarant.

(3) În cazul în care declarantul nu poate semna, ofițerul de stare civilă menționează aceasta pe actul de stare civilă, pe care îl semnează.

(4) Este interzis să se facă ștersături, răzuiri, prescurtări și adăugări în actele de stare civilă.

Articolul 7

Actele de stare civilă întocmite de o persoană care a exercitat în mod public atribuțiile de ofițer de stare civilă, cu respectarea prevederilor prezentei legi, sunt valabile, chiar dacă acea persoană nu avea aceasta calitate.

Articolul 8

(1) Dacă nașterea sau decesul are loc în tren, pe o navă sau aeronavă, ori într-un alt mijloc de transport în timpul călătoriei pe teritoriul României, întocmirea actului de stare civilă se face la autoritatea administrației publice locale a locului de coborâre sau de debarcare.

(2) În cazul în care nașterea, căsătoria sau decesul are loc pe o navă, în timpul unei călătorii în afara apelor teritoriale române, evenimentul se înregistrează în jurnalul de bord de către comandantul navei.

(3) Comandantul navei poate încheia căsătorii numai între persoane de cetățenie română. El poate aproba, pentru motive temeinice, reducerea termenului prevăzut la art. 29 alin. (2).

(4) Dacă nașterea sau decesul are loc pe o aeronavă, în timpul unei călătorii în afara teritoriului României, evenimentul se înregistrează de comandantul aeronavei în carnetul de drum.

(5) Înregistrările făcute în jurnalul de bord sau în carnetul de drum, potrivit alin. (2) și (4), vor cuprinde toate datele necesare întocmirii actului de stare civilă, precum și semnăturile cerute de lege, ele făcând dovada evenimentului până la întocmirea actului în condițiile prevăzute de alin. (6).

(6) Comandantul navei sau al aeronavei eliberează persoanelor îndreptățite o dovadă cu privire la înregistrarea făcută, iar la sosirea în țară înaintează prin căpitania portului, respectiv prin comandantul aeroportului, un extras de pe jurnalul de bord sau de pe carnetul de drum, la autoritatea administrației publice locale a sectorului 1 al municipiului București, care va întocmi actul de stare civilă.

(7) În caz de mobilizare, război, participare la misiuni de menținere a păcii sau în scop umanitar, Ministerul Apărării Naționale desemnează cadrele militare care înregistrează actele și faptele de stare civilă ale militarilor și ale personalului civil și le comunică autorităților administrației publice competente.

Articolul 9

Orice modificare intervenită în statutul civil al unei persoane, ca urmare a întocmirii unui act de stare civilă sau, după caz, dispusă printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, ori printr-un act administrativ, se comunică din oficiu, în termen de 10 zile, autorității administrației publice locale unde s-a întocmit actul de naștere, de căsătorie sau de deces al persoanei la care această modificare se referă, în vederea înscrierii mențiunilor corespunzătoare.

Articolul 10

În cazul în care ofițerul de stare civilă refuză să întocmească un act sau să înscrie o mențiune ce intră în atribuțiile sale, persoana nemulțumită poate sesiza judecătoria în raza căreia domiciliază.

Articolul 11

(1) Pe baza actelor de stare civilă se eliberează certificate de naștere și de căsătorie titularilor sau reprezentanților legali ai acestora, iar certificatele de deces, membrilor familiei sau altor persoane îndreptățite. În certificatele de stare civilă nu vor fi preluate titlurile de noblete, chiar dacă au fost înscrise în unele acte de stare civilă.

(2) În cazul în care certificatul de stare civilă nu a fost eliberat la data întocmirii actului, eliberarea acestuia se face la cererea scrisă a persoanei îndreptățite.

(3) Cererea se depune la autoritatea administrației publice locale care are în păstrare registrul de stare civilă sau a domiciliului ori a reședinței petiționarului. În cazul în care registrul de stare civilă nu se afla în păstrarea autorității la care s-a depus cererea, aceasta îl solicita autorității administrației publice competente, în termen de 3 zile. În situația în care exemplarul 1 al actului de stare civilă lipsește ori actele au fost predate Arhivelor Statului, autoritatea administrației publice locale, care primește cererea, solicita extras, după caz, de pe actul ce se găsește în păstrarea consiliului județean, al Consiliului General al Municipiului București ori Arhivelor Statului, pe baza căruia întocmește și eliberează certificatul de stare civilă.

(4) Eliberarea altor certificate în locul celor pierdute, sustrate, distruse sau deteriorate este supusă taxei de timbru, potrivit legii.

(5) Cererile privind procurarea și eliberarea certificatelor de stare civilă ale cetățenilor străini, ale căror acte și fapte de stare civilă s-au produs și s-au înregistrat în România, adresate misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale acestor țări, acreditate în România, precum și ale cetățenilor români cu domiciliul sau reședința în străinătate, adresate misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de cariera ale României sau Ministerului de Interne, vor fi soluționate de Ministerul de Interne.

(6) Transmiterea acestor documente se va face, după caz, prin Ministerul Afacerilor Externe, dacă actele au fost solicitate prin misiunile diplomatice și oficiile consulare de cariera ale României, prin misiunile diplomatice și oficiile consulare acreditate în România sau prin Ministerul de Interne, potrivit convențiilor la care țara noastră este parte.

(7) Certificatele de stare civilă eliberate de autoritățile administrației publice locale, care au înregistrat actele și faptele de stare civilă, sunt valabile și în străinătate.

Articolul 12

(1) Este interzisă reținerea certificatelor de stare civilă de către orice persoană, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

(2) În cazul în care autoritățile investite cu atribuții de stare civilă constata că unele date din cuprinsul unui certificat de stare civilă nu corespund cu cele din actul pe baza căruia a fost eliberat, certificatul se retine și se sesizează autoritatea administrației publice locale competente, în vederea anulării și eliberării unui nou certificat.

Secțiunea a 2-a Dovada stării civile

Articolul 13

Starea civilă se dovedește cu actele întocmite în registrele de stare civilă, precum și cu certificatele de stare civilă eliberate pe baza acestora.

Articolul 14

Pentru tot ceea ce reprezintă constatări personale ale ofițerului de stare civilă, actele de stare civilă fac dovada până la constatarea falsului prin hotărâre judecătorească definitivă, iar pentru celelalte înscrisuri, până la proba contrară.

Articolul 15

Întocmirea, anularea, rectificarea sau completarea ori reconstituirea actelor de stare civilă, precum și orice înscrisuri făcute pe actele de stare civilă, în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, ori în baza unui act administrativ, sunt opozabile oricărei persoane până la proba contrară.

Articolul 16

Starea civilă se poate dovedi prin orice mijloace de proba în fața instanței judecătorești, în cazul prevăzut la art. 10, precum și în fața autorităților administrației publice când se solicită reconstituirea actelor de stare civilă, în următoarele situații:

- a) nu au existat registre de stare civilă;
- b) registrele de stare civilă au fost pierdute ori distruse în totalitate sau în parte;
- c) nu este posibilă procurarea din străinătate a certificatelor de stare civilă sau a extraselor după actele de stare civilă;
- d) întocmirea actelor de stare civilă a fost omisă.

Capitolul II

Întocmirea actelor de stare civilă

Secțiunea 1

Întocmirea actului de naștere

Articolul 17

(1) Întocmirea actului de naștere se face la autoritatea administrației publice locale în a cărei rază administrativ-teritorială s-a produs evenimentul, pe baza declarației verbale a persoanelor prevăzute la art. 19, a actului de identitate al mamei și al declarantului, a certificatului medical constatator al nașterii și, după caz, a certificatului de căsătorie al părinților.

(2) Dacă declarația privește pe un copil din afară căsătoriei, iar recunoașterea paternității are loc în momentul declarării nașterii, datele privind pe tatăl copilului se înscriu în rubricile corespunzătoare din cuprinsul actului de naștere ce se întocmește.

(3) Declararea nașterii se face în termen de 15 zile pentru copilul născut viu și în termen de 3 zile pentru copilul născut mort. Termenele se socotesc de la data nașterii. În cazul în care copilul născut viu a decedat înăuntrul termenului de 15 zile, declararea nașterii se face în termen de 24 de ore de la data decesului. Pentru copilul născut mort se întocmește numai actul de naștere.

Articolul 18

(1) Numele de familie și prenumele copilului se stabilesc potrivit legii.

(2) Ofițerul de stare civilă poate refuza înscrierea unor prenume care sunt formate din cuvinte indecente ori ridicole, părinții putând opta pentru un nume corespunzător.

(3) Dacă părinții nu au nume de familie comun sau exista neconcordanță între prenumele copilului trecut în certificatul medical constatator al nașterii și declarația verbală a declarantului, întocmirea actului de naștere se face pe baza declarației scrise și semnate de ambii părinți, din care să rezulte numele de familie și prenumele copilului. În caz de neînțelegere între părinți, va decide autoritatea administrației publice locale de la locul înregistrării nașterii, prin dispoziție scrisă.

Articolul 19

Au obligația de a face declarația de naștere oricare dintre părinți, iar dacă, din diferite motive, nu o pot face, obligația declarării revine medicului, persoanelor care au fost de față la naștere sau personalului din unitatea în care a avut loc nașterea, rudelor ori vecinilor care au luat cunoștința despre nașterea unui copil.

Articolul 20

(1) Când declarația de naștere a fost făcută după expirarea termenelor prevăzute de art. 17 alin. (3), înăuntrul termenului de un an de la naștere, întocmirea actului de naștere se face cu aprobarea primarului, respectiv a șefului misiunii diplomatice sau al oficiului consular de cariera.

(2) Dacă nașterea s-a produs în străinătate și întocmirea actului nu a fost făcută la misiunea diplomatică sau la oficiul consular de cariera al României ori la autoritatea locală din străinătate, întocmirea actului de naștere se face în țara, la autoritatea administrației publice locale de la domiciliul părinților, după ce Ministerul de Interne verifică, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, dacă nașterea nu a fost înregistrată în străinătate.

Articolul 21

(1) Când declarația a fost făcută după trecerea unui an de la data nașterii, întocmirea actului se face în baza hotărârii judecătorești definitive și irevocabile, care trebuie să conțină toate datele necesare întocmirii actului de naștere.

(2) Acțiunea se introduce la judecătoria în a cărei rază are domiciliul persoana interesată sau unde are sediul instituția de ocrotire a copilului. În vederea soluționării, instanța solicită poliției verificări pentru stabilirea identității, precum și avizul medicului legist cu privire la vârsta și sexul persoanei al carei act de naștere se cere a fi întocmit. Judecarea cauzei se face cu participarea procurorului.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) sunt aplicabile în mod corespunzător și în cazul în care nașterea unui cetățean român s-a produs în străinătate, iar declarația de naștere se face în țara.

Articolul 22

(1) Întocmirea actului de naștere al copilului găsit se face, în termen de 30 de zile de la data găsirii copilului, la autoritatea administrației publice locale în a cărei rază administrativ-teritorială a fost găsit, pe baza procesului-verbal întocmit de poliție, de medic și de reprezentantul autorității administrației publice locale, căruia îi revine și obligația de a face declarația de înregistrare a nașterii. Persoana care a găsit copilul este obligată să anunțe, în termen de 24 de ore, poliția și să prezinte copilul cu toate obiectele și înscrisurile aflate asupra lui.

(2) Din procesul-verbal prevăzut la alin. (1) trebuie să rezulte data, locul și împrejurările în care a fost găsit copilul, sexul, data presupusa a nașterii (anul, luna și ziua) stabilită de medic, de instituția sau de persoana căreia i-a fost încredințat copilul.

(3) După întocmirea procesului-verbal, reprezentantul autorității administrației publice locale va lua măsuri de ocrotire a acestuia, potrivit legii.

Articolul 23

(1) În situația în care copilul este abandonat de către mama în spital, conducătorul unității sanitare are obligația să sesizeze poliția în termen de 24 de ore de la constatarea acestui fapt.

(2) Dacă nu a fost stabilită identitatea mamei în termen de 30 de zile, întocmirea actului de naștere se va face pe baza certificatului medical constatator al nașterii și a procesului-verbal încheiat de poliție, de conducătorul unității sanitare și de reprezentantul autorității administrației publice locale căruia îi revine și obligația de a face declarația de înregistrare a nașterii.

Articolul 24

În cazurile prevăzute la art. 22 și 23, dacă nu se cunosc numele de familie și prenumele copilului, acestea se stabilesc, prin dispoziție, de către primarul localității unde se înregistrează nașterea.

Articolul 25

La înregistrarea nașterii, ofițerul de stare civilă atribuie și înscrie codul numeric personal, care se menționează în certificatul de naștere, precum și în toate celelalte acte care privesc persoana în cauză.

Articolul 26

(1) În cazul adopției cu efecte depline se va întocmi un nou act de naștere de către autoritatea administrației publice locale de la domiciliul adoptatorilor sau în raza căreia se afla sediul instituției de ocrotire în îngrijirea căreia se găsește adoptatul.

(2) În situația în care adoptatorii sunt cetățeni străini ori cetățeni români cu domiciliul sau cu reședința în străinătate, noul act de naștere se va întocmi de către autoritatea administrației publice locale în a cărei raza administrativ-teritorială are domiciliul cel adoptat sau unde își are sediul instituția de ocrotire, în cazul copiilor aflați în îngrijirea acesteia.

(3) În noul act de naștere întocmit, rubrica "Locul nașterii" se va completa cu denumirea unității administrativ-teritoriale unde își are sediul autoritatea administrației publice locale care întocmește actul.

(4) În cazul adopției cu efecte restrânse se va proceda potrivit prevederilor art. 46.

Secțiunea a 2-a Întocmirea actului de căsătorie

Articolul 27

(1) Căsătoria se încheie de către ofițerul de stare civilă, la sediul autorității administrației publice locale a municipiului, sectorului municipiului București, orașului sau comunei în a cărei raza administrativ-teritorială își are domiciliul sau reședința unul dintre viitorii soți.

(2) Căsătoria se poate încheia în afară sediului autorității administrației publice locale, cu aprobarea primarului, dacă din motive temeinice unul dintre soți se afla în imposibilitate de a se prezenta.

Articolul 28

(1) Declarația de căsătorie se face personal de către viitorii soți, în scris, la autoritatea administrației publice locale unde urmează a se încheia căsătoria.

(2) Ofițerul de stare civilă, care primește declarația de căsătorie, solicita viitorilor soți să prezinte actele de identitate, certificatele de naștere, certificatele medicale privind starea sănătății acestora și, dacă este cazul, dovezi privind desfacerea sau încetarea căsătoriei, precum și aprobarea președintelui consiliului județean sau a primarului general al municipiului București pentru încheierea căsătoriei, în cazul existenței unor impedimente rezultate din condițiile de vârstă, rudenie firească sau adopție, în condițiile prevăzute de lege.

(3) Dacă unul dintre viitorii soți nu se afla în localitatea unde urmează a se încheia căsătoria, el poate face declarația de căsătorie la autoritatea administrației publice locale în a cărei raza administrativ-teritorială are domiciliul sau reședința, care o transmite, în termen de 48 de ore, la autoritatea administrației publice locale unde urmează a se încheia căsătoria.

Articolul 28¹

Prin grija ofițerului de stare civilă, declarația de căsătorie va fi publicată, prin afișarea în extras, în ziua în care a fost primită, la locul special amenajat la sediul primăriei unde se va încheia căsătoria.

Art. 28¹ a fost introdus de pct. 1 al art. II din LEGEA nr. 23 din 26 ianuarie 1999, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 35 din 28 ianuarie 1999.

Articolul 29

(1) Căsătoria se încheie în termen de 10 zile, în care se cuprind atât ziua când a fost făcută declarația de căsătorie, cât și ziua în care se oficiază căsătoria.

(2) Primarul municipiului, al sectorului municipiului București, al orașului sau al comunei unde urmează a se încheia căsătoria poate să încuviințeze, pentru motive temeinice, încheierea căsătoriei înainte de împlinirea termenului prevăzut la alin. (1).

Articolul 30

Ofițerul de stare civilă nu încheie căsătoria dacă constata că nu sunt îndeplinite cerințele legii, consemnând refuzul într-un proces-verbal. Dispozițiile art. 10 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Articolul 31

(1) La încheierea căsătoriei, ofițerul de stare civilă ia consimțământul viitorilor soți, liber și deplin exprimat, în prezența a doi martori, după care îi declară căsătoriți, le citește dispozițiile din Codul familiei, privind drepturile și obligațiile soților, și întocmește, de îndată, actul de căsătorie.

(2) Actul de căsătorie se semnează de către soți, cu numele de familie pe care au convenit să îl poarte în timpul căsătoriei, de cei doi martori și de către ofițerul de stare civilă.

Art. 31 a fost modificat de pct. 2 al art. II din LEGEA nr. 23 din 26 ianuarie 1999, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 35 din 28 ianuarie 1999.

Articolul 32

La încheierea căsătoriei între cetățeni străini sau între aceștia și cetățeni români, dacă nu cunosc limba română, precum și în cazul în care unul sau ambii viitori soți sunt surdomuți, se va folosi interpret autorizat, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.

Articolul 33

Ofițerul de stare civilă poate încheia căsătoria între cetățeni străini numai dacă, pe lângă actele prevăzute la art. 28, viitorii soți prezintă dovezi eliberate de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale țărilor ai căror cetățeni sunt, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile de fond, cerute de legea lor națională, pentru încheierea căsătoriei.

Secțiunea a 3-a Întocmirea actului de deces

Articolul 34

(1) Întocmirea actului de deces se face la autoritatea administrației publice locale în a carei raza administrativ-teritorială s-a produs decesul, pe baza declarației verbale făcute de către membrii familiei decedatului, iar în lipsa acestora, de către colocatari, vecini, administratorul imobilului, medicul sau alt cadru din unitatea sanitară unde s-a produs decesul, și a certificatului medical constatator al decesului.

(2) Declarantul va depune certificatul medical constatator al decesului, actul de identitate și, dacă este cazul, livretul militar sau adeverința de recrutare ale celui decedat.

Articolul 35

(1) Declararea decesului se face în termen de 3 zile de la data încetării din viața a persoanei. În acest termen se cuprinde atât ziua în care s-a produs decesul, cât și ziua în care se face declarația.

(2) Când decesul se datorează unei sinucideri, unui accident sau altor cauze violențe, precum și în cazul găsirii unui cadavru, declararea se face în termen de 48 de ore, socotit din momentul decesului sau al găsirii cadavrului.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (2), pentru întocmirea actului de deces este necesară și dovada eliberată de poliție sau de Parchet, din care să rezulte că una dintre aceste autorități a fost sesizată despre deces.

(4) În cazul în care decesul nu a fost declarat în termen, întocmirea actului de deces se face cu aprobarea Parchetului.

Articolul 36

În cazul în care se declara decesul unui copil născut viu, care a încetat din viața fără ca declararea nașterii să fi fost făcută în termenele prevăzute de lege, ofițerul de stare civilă va întocmi mai întâi actul de naștere și apoi pe cel de deces. Dacă, din motive temeinice, actul de naștere nu poate fi întocmit, ofițerul de stare civilă întocmește actul de deces și ulterior urmărește înregistrarea nașterii.

Articolul 37

(1) Certificatul medical constatator al decesului, în care se consemnează cauza decesului, se întocmește și se semnează de către medic sau, în lipsa acestuia, de către un cadru mediu sanitar care a făcut constatarea.

(2) Dacă decesul s-a produs pe o nava sau pe o aeronava și nu exista medic la bord, constatarea decesului se va face în primul port sau aeroport de escală, de către un medic.

(3) În situația când durata călătoriei navei până la primul port de escală este mai mare de 24 de ore, constatarea decesului se face de către comandant, împreună cu consiliul de bord, și se consemnează în jurnalul de bord. În caz de moarte violentă, comandantul navei va efectua cercetări, potrivit legii.

Articolul 38

(1) Actul de identitate și livretul militar sau adeverința de recrutare ale persoanei decedate se rețin de către ofițerul de stare civilă și se înaintează, după caz, poliției sau comandamentului militar, până la data de 5 a lunii următoare.

(2) În cazurile în care declarantul nu poate prezenta actele menționate la alin. (1), va preciza, în scris, motivul neprezentării acestora și datele de stare civilă ale decedatului. Declarația se înaintează autorităților competente.

Articolul 39

(1) Întocmirea actului de deces privind un cadavru găsit se face la autoritatea administrației publice locale în a cărei rază administrativ-teritorială a fost găsit.

(2) Înregistrarea cadavrului neidentificat se va face pe baza documentelor prevăzute la art. 34 și la art. 35 alin. (3), precum și a procesului-verbal întocmit de medic, care va cuprinde vârstă, sexul, locul unde a fost găsit cadavru, data și cauza decesului.

(3) Datele privind identitatea cadavrului, stabilite ulterior de către autoritățile administrației publice competente, se înscriu prin mențiune pe actul respectiv. Mențiunea se comunica autorității administrației publice locale care are în păstrare actul de naștere, poliției și, după caz, comandantului militar.

Articolul 40

(1) Ofițerul de stare civilă, după întocmirea actului de deces, eliberează declarantului o adeverință de înhumare sau de incinerare a cadavrului.

(2) Înhumarea sau incinerarea unui cetățean român, al cărui deces s-a produs și s-a înregistrat în străinătate, se face pe baza adeverinței eliberate de autoritatea administrației publice locale în a cărei rază administrativ-teritorială urmează să se facă înhumarea sau incinerarea. Când decesul cetățeanului român s-a înregistrat la misiunea diplomatică a României, adeverința se va elibera pe baza certificatului de deces eliberat de misiunea diplomatică sau de oficiul consular de cariera.

(3) Dacă decesul unui cetățean român s-a produs pe o aeronava aflată în afară teritoriului României sau pe o nava aflată în afară apelor teritoriale române, iar cadavru este transportat în țară, înhumarea sau incinerarea se face pe baza dovezii eliberate de comandantul navei sau al aeronavei, potrivit art. 8 alin. (6).

Articolul 41

(1) Întocmirea actului de deces, în baza unei hotărâri judecătorești definitive declarative de moarte, se face din oficiu sau la cererea persoanei interesate, după caz, la autoritatea administrației publice locale de la:

- a) locul de naștere a celui declarat mort;
- b) domiciliul celui declarat mort, în cazul când actul de naștere a fost întocmit la autoritățile locale din străinătate;
- c) domiciliul persoanei care a solicitat declararea judecătorească a morții, în situația în care locul nașterii și domiciliul decedatului nu sunt cunoscute.

Secțiunea a 4-a

Întocmirea actelor de stare civilă ale cetățenilor români aflați în străinătate

Articolul 42

Întocmirea actelor de stare civilă privind pe cetățenii români aflați în străinătate se face la misiunile diplomatice, la oficiile consulare de cariera ale României sau la autoritățile locale competente.

Articolul 43

(1) Șefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare de cariera ale României încheie căsătorii între cetățeni români sau dacă unul dintre viitorii soți este cetățean român, dacă aceasta este în concordanță cu legislația țării în care sunt acreditați.

(2) Misiunile diplomatice și oficiile consulare de cariera ale României trimit, prin Ministerul Afacerilor Externe, actele din primul exemplar al registrelor de stare civilă, pe măsura completării lor, la autoritatea administrației publice locale a sectorului 1 al municipiului București, împreună cu documentele primare pe baza cărora s-a întocmit actul. Al doilea exemplar al actelor din registrele de stare civilă va fi trimis, în termen de 30 de zile de la data când toate actele au fost completate, la autoritatea administrației publice locale a municipiului București.

(3) Actele de stare civilă ale cetățenilor români, întocmite la autoritățile străine, au putere doveditoare în țara numai dacă sunt transcrise în registrele de stare civilă române. Transcrierea actelor de stare civilă și înscrierea mențiunilor primite din străinătate se efectuează cu aprobarea Ministerului de Interne. Cetățeanul român este

obligat ca, în termen de 6 luni de la întoarcerea în țara sau de la primirea din străinătate a certificatului sau extrasului de stare civilă, să ceară transcrierea acestor acte la autoritatea administrației publice locale în a cărei raza administrativ-teritorială are domiciliul.

(4) Cetățenii români ale căror acte de stare civilă au fost înregistrate în localități care au aparținut României, iar în prezent se găsesc pe teritoriul altor state, pot solicita întocmirea actelor de stare civilă la autoritatea administrației publice locale în a cărei raza administrativ-teritorială au domiciliul, pe baza extrasului de pe actul de stare civilă ce se găsește în păstrarea Arhivelor Statului. Transcrierea acestor extrase în registrele de stare civilă se va face cu aprobarea Ministerului de Interne.

Capitolul III

Înscrierea mențiunilor în actele de stare civilă

Articolul 44

În actele de naștere și, atunci când este cazul, în cele de căsătorie sau de deces se înscriu mențiuni cu privire la modificările intervenite în starea civilă a persoanei, în următoarele cazuri:

- a)** stabilirea filiației prin recunoaștere sau hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă și încuviințarea purtării numelui;
- b)** contestarea recunoașterii sau tăgăduirea paternității;
- c)** căsătorie, desfacerea, încetarea sau anularea căsătoriei;
- d)** adopție, desfacerea, încetarea sau anularea adopției;
- e)** pierderea sau dobândirea cetățeniei române;
- f)** schimbarea numelui;
- g)** deces;
- h)** rectificare, completare sau anulare a actelor de stare civilă ori a mențiunilor înscrise pe ele;
- i)** schimbarea sexului, după rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești.

Articolul 45

Înscrierea mențiunii de stabilire a filiației pe actul de naștere și, după caz, de căsătorie și de deces se face din oficiu sau la cererea celui interesat, pe baza actului de recunoaștere întocmit potrivit legii sau a hotărârii judecătorești definitive și irevocabile. În situația în care, ulterior, prin hotărâre definitivă și irevocabilă s-a încuviințat purtarea numelui de familie al părintelui față de care s-a stabilit filiația, mențiunea se înscrie și pe actele de naștere ale copiilor minori, iar în cazul copiilor majori, numai la cererea acestora.

Articolul 46

În cazul adopției cu efecte restrânse se face mențiune pe actul de naștere al celui adoptat și, dacă este cazul, pe cel de căsătorie, pe baza hotărârii judecătorești definitive, din oficiu sau la cererea oricărei persoane interesate.

Articolul 47

Anularea sau desfacerea adopției, dispusă prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, se înscrie, prin mențiune, pe actul de naștere inițial și, după caz, pe cel întocmit în urma adopției, pe actul de căsătorie și pe actele de naștere ale copiilor minori ai celui adoptat, iar în cazul copiilor majori, numai la cererea acestora. Mențiunea se înscrie, din oficiu sau la cererea persoanei interesate, pe baza hotărârii judecătorești definitive și irevocabile.

Articolul 48

Încetarea căsătoriei prin decesul sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți, anularea sau desfacerea căsătoriei se înscriu prin mențiune pe actul de căsătorie și pe cele de naștere ale foștilor soți. Mențiunea se înscrie, din oficiu, pe baza comunicării primite de la ofițerul stării civile care a întocmit actul de deces, a hotărârii judecătorești definitive și irevocabile ori la cererea persoanei interesate.

Articolul 49

Mențiunea privitoare la schimbarea numelui se înscrie pe actele de stare civilă ale persoanei în cauză, potrivit legii.

Articolul 50

Mențiunile privind acordarea sau pierderea cetățeniei române se înscriu pe actul de naștere și, dacă este cazul, pe cel de căsătorie, pe baza comunicării transmise de Ministerul de Interne.

Articolul 51

La cerere, persoanelor îndreptățite li se pot elibera, potrivit art. 11, certificate de stare civilă cu mențiunile înscrise în actele de stare civilă. Certificatele de stare civilă eliberate anterior se retrag și se anulează.

Capitolul IV

Reconstituirea și întocmirea ulterioară a actelor de stare civilă

Articolul 52

Reconstituirea actelor de stare civilă se poate face, la cerere, dacă:

- a) registrele de stare civilă au fost pierdute sau distruse, în totalitate ori în parte;
- b) actul de stare civilă a fost întocmit în străinătate și nu poate fi procurat certificatul ori extrasul de pe acest act.

Articolul 53

Întocmirea ulterioară a actelor de stare civilă se poate cere dacă:

- a) întocmirea actului de naștere sau de deces a fost omisă, deși au fost depuse actele necesare întocmirii acestuia;
- b) întocmirea actului de căsătorie a fost omisă, deși a fost luat consimțământul soților de către ofițerul de stare civilă.

Articolul 54

(1) Cererea de reconstituire sau de întocmire ulterioară a unui act de stare civilă, însoțită de actele doveditoare, se depune la autoritatea administrației publice locale, competența să întocmească actul, sau a locului de domiciliu al persoanei interesate, în cazul prevederilor art. 52 lit. b). Cererea se soluționează în termen de 30 de zile, prin dispoziție a primarului, care se comunica solicitantului în termen de 10 zile de la emitere.

(2) Dispoziția prevăzută la alin. (1) poate fi contestată la instanța judecătorească în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea emitentă.

Articolul 55

Dispozițiile art. 52-54 se aplica, în mod corespunzător, persoanelor fără cetățenie, care au domiciliul în România.

Articolul 56

În cazul în care unul dintre exemplarele registrului de stare civilă este pierdut sau distrus, în totalitate ori în parte, acesta se înlocuiește printr-o copie întocmită de pe registrul existent, care se certifica pentru conformitate de către ofițerul de stare civilă.

Capitolul V

Anularea, modificarea, rectificarea sau completarea actelor de stare civilă și a mențiunilor

Articolul 57

(1) Anularea, modificarea, rectificarea sau completarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe acestea se pot face numai în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

(2) Sesizarea instanței judecătorești se face de către persoana interesată, de către autoritatea administrației publice locale, de către consiliul județean sau de către Parchet. Cererea se soluționează de judecătoria în a cărei rază teritorială se afla domiciliul sau sediul acestora, pe baza cercetărilor efectuate de poliție și a concluziilor procurorului.

(3) Soluționarea cererii de anulare, modificare, rectificare sau completare a actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe acestea, făcută de un cetățean străin sau cetățean român cu domiciliul în străinătate, este de competența Judecătoriei sectorului 1 al municipiului București.

(4) Actele de stare civilă reconstituite nu pot fi rectificate ori completate.

Articolul 58

Anularea, modificarea, rectificarea sau completarea unui act de stare civilă sau a unei mențiuni înscrise pe acesta, dispuse prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, se înscriu numai prin mențiune pe actul de stare civilă corespunzător.

Capitolul VI

Conținutul și forma actelor de stare civilă. Păstrarea registrelor de stare civilă

Articolul 59

(1) Conținutul și forma actelor de naștere, de căsătorie și de deces sunt prevăzute în anexele nr. 1A, 1B, 1C, 2A, 2B și 2C.

(2) Actele de stare civilă vor fi tipărite pe ambele fete, cu excepția celor pentru misiunile diplomatice și oficiile consulare de cariera ale României, care vor fi tipărite pe o singură față, în registre confecționate din hârtie specială și compactate cu pânză.

(3) Pe actele de stare civilă se va imprima o tentă de culoare, astfel: albastră - pe cele de naștere, roz - pe cele de căsătorie și cenușie - pe cele de deces, având la mijloc stema României.

Articolul 60

(1) Numerotarea actelor se va face pe an calendaristic. Registrele de stare civilă, precum și fiecare an calendaristic se vizează, pentru deschidere și închidere, de către primar.

(2) Primul exemplar al registrelor de stare civilă se păstrează la autoritatea administrației publice locale unde s-a întocmit, iar al doilea exemplar se înaintează, după caz, consiliului județean sau Consiliului General al Municipiului București, în termen de 30 de zile de la data când toate filele din registru au fost completate.

(3) Ambele exemplare ale registrelor de stare civilă se trimit Arhivelor Statului, după trecerea a 100 de ani de la data completării lor.

Articolul 61

Autoritățile administrației publice care au în păstrare registrele de stare civilă sunt obligate să asigure conservarea și securitatea acestora, cu respectarea normelor privind evidenta și păstrarea arhivelor.

Capitolul VII Contravenții

Articolul 62

(1) Constituie contravenții la regimul actelor de stare civilă următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, sunt considerate infracțiuni:

- a)** deținerea fără drept a certificatului de stare civilă aparținând altei persoane;
- b)** nedeclararea nașterii sau decesului în condițiile și în termenele prevăzute de lege;
- c)** neasigurarea conservării și securității registrelor și certificatelor de stare civilă, potrivit normelor privind evidenta și păstrarea acestora, sau netrimiteră la Arhivele Statului a registrelor de stare civilă, după trecerea termenului legal de păstrare;
- d)** necomunicarea la autoritățile administrației publice competente, de către ofițerul de stare civilă, a mențiunilor, a copiilor de pe deciziile de admitere a schimbării numelui, neînscrierea mențiunilor pe actele de stare civilă ori netransmiterea celui de-al doilea exemplar al registrelor de stare civilă la consiliul județean sau, după caz, la Consiliul General al Municipiului București, în termen de 30 de zile de la data când toate filele au fost completate;
- e)** neprezentarea certificatelor de stare civilă sau a extraselor eliberate de autoritățile străine, ofițerului de stare civilă de la locul de domiciliu, pentru transcriere în registrele de stare civilă române, în termenul prevăzut la art. 43 alin. (2);
- f)** omiterea declarării, în fața ofițerului de stare civilă, a unor date referitoare la starea civilă a persoanelor sau declararea lor în mod inexact;
- g)** neverificarea de către ofițerul de stare civilă a realității conținutului declarației și a concordanței acesteia cu actele de identitate, certificatele de stare civilă și celelalte înscrisuri prezentate;
- h)** comunicarea datelor înscrise în actele de stare civilă în alte condiții decât cele prevăzute la art. 69;
- i)** neeliberarea de către personalul medico-sanitar competent, în termenele legale de declarare a nașterii și a decesului, a certificatelor medicale constatatoare ale acestor fapte;
- j)** pierderea sau deteriorarea certificatelor de stare civilă;
- k)** oficierea de către deservenții cultelor a serviciului religios în cazul căsătoriilor sau în vederea înhumării sau incinerării, fără a li se fi prezentat certificatul de căsătorie și, respectiv, documentul prevăzut la art. 40;
- l)** înregistrarea unui act de stare civilă cu încălcarea competenței teritoriale prevăzute de prezenta lege;
- m)** efectuarea de răzuiri, ștersături în cuprinsul actelor de stare civilă;
- n)** netransmiterea comunicărilor cu privire la înregistrarea nașterii cetățenilor români cu domiciliul în România, ori a modificărilor intervenite în statutul civil al persoanelor, a buletinelor de identitate ale persoanelor decedate, precum și a livretelor militare, autorităților administrației publice competente;
- o)** nerespectarea termenului prevăzut de lege privind sesizarea poliției despre găsirea unui copil sau abandonarea acestuia într-o unitate sanitară;
- p)** înhumarea sau incinerarea cadavrului fără prezentarea documentului prevăzut la art. 40.
- r)** nerespectarea de către ofițerul de stare civilă a dispozițiilor prevăzute la art. 28¹ și 31.

Litera r) a alin. (1) al art. 62 a fost introdusă de pct. 3 al [art. II din LEGEA nr. 23 din 26 ianuarie 1999](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 35 din 28 ianuarie 1999.

(2) Contravențiile prevăzute la lit. a)-c) se sancționează cu amenda de la 30.000 lei la 60.000 lei, iar cele de la lit. d)-r), cu amenda de la 40.000 lei la 80.000 lei.

Alin. (2) al art. 62 a fost modificat de pct. 4 al [art. II din LEGEA nr. 23 din 26 ianuarie 1999](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 35 din 28 ianuarie 1999.

Articolul 63

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către primari, de către persoanele împuternicite prin dispoziția președintelui consiliului județean sau prin ordin al prefectului, precum și de către polițiști cu atribuții în acest domeniu.

Articolul 64

Dispozițiile cuprinse în acest capitol se completează cu prevederile [Legii nr. 32/1968](#) privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

Capitolul VIII

Dispoziții finale și tranzitorii

Articolul 65

La întocmirea actului de naștere, precum și a celorlalte acte de stare civilă, numele de familie și prenumele titularului se scriu în limba maternă folosindu-se alfabetul latin.

Articolul 66

Autoritățile administrației publice locale întocmesc comunicări nominale pentru născuții vii, cetățeni români, ori cu privire la modificările intervenite în statutul civil al persoanelor în vârstă de 0-14 ani, care se înaintează la sfârșitul fiecărei luni poliției, pentru crearea și actualizarea bazei de date a populației.

Articolul 67

Certificatele ori, după caz, hotărârile judecătorești de adopție, despărțenie și deciziile de înfiere și de schimbare a numelui, eliberate potrivit legilor anterioare, extrasele de pe actele de stare civilă ce au fost eliberate de autoritățile militare în baza legii, precum și deciziile emise în baza [Decretului nr. 432/1949](#) pot servi drept temei, la cererea celui îndreptățit, pentru întocmirea actului ori pentru înscrierea mențiunilor pe actele de stare civilă, cu avizul Ministerului de Interne.

Articolul 68

Înscrisurile care au stat la baza întocmirii actelor de stare civilă pot fi trimise, la cerere, instanțelor judecătorești, parchetelor sau poliției, care sunt obligate să le restituie, iar pentru motive temeinice, la cererea autorităților administrației publice, se pot elibera extrase de pe actele de stare civilă.

Articolul 69

Comunicarea datelor înscrise în actele de stare civilă se poate face, în cazuri temeinic justificate, la cererea autorităților publice, altele decât cele cu atribuții legale în materie, cu aprobarea prefectului.

Articolul 70

Ministerul Sănătății, cu avizul Ministerului de Interne și al Departamentului pentru Administrație Publică Locală, va stabili, potrivit legii, conținutul și forma certificatelor medicale de constatare a nașterii, a decesului, precum și a celor privind starea sănătății viitorilor soți și va asigura tipărirea acestora.

Articolul 71

- (1) Autoritățile administrației publice locale întocmesc buletine statistice de naștere, de căsătorie și de deces, iar judecătoriile, buletine statistice de divorț.
- (2) Comisia Națională pentru Statistica, cu avizul Ministerului de Interne, al Departamentului pentru Administrație Publică Locală și al Ministerului Sănătății, stabilește conținutul și forma buletinelor statistice de naștere, de căsătorie și de deces, iar cu avizul Ministerului Justiției, ale buletinelor statistice de divorț; asigura tipărirea lor și emite norme referitoare la modul de completare și transmitere a acestora.

Articolul 72

- (1) Ministerul de Interne și Departamentul pentru Administrație Publică Locală îndruma și controlează, în condițiile legii, autoritățile administrației publice locale și județene în domeniul stării civile.
- (2) Prefecții, președinții consiliilor județene și primarul general al municipiului București organizează îndrumarea și controlul activității de stare civilă desfășurate de autoritățile administrației publice locale și iau măsuri privind conservarea și securitatea documentelor de stare civilă.

Articolul 73

Ministerul de Interne și Departamentul pentru Administrație Publică Locală stabilesc, potrivit reglementărilor în vigoare, formularele necesare activității de stare civilă, altele decât cele prevăzute la art. 59, și emit, în termen de 90 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, metodologia cu privire la aplicarea unitară a dispozițiilor acesteia.

Articolul 74

Ministerul de Interne asigura cerneală specială pentru completarea actelor de stare civilă, confecționarea registrelor și a certificatelor de stare civilă și distribuirea, contra cost, a acestora autorităților administrației publice județene și a municipiului București, precum și Ministerului Afacerilor Externe. Celelalte imprimări auxiliare vor fi tipărite prin grija consiliilor județene și a Consiliului General al Municipiului București.

Articolul 75

Anexele nr. 1 A, 1 B, 1 C, 2 A, 2 B și 2 C fac parte integrantă din prezenta lege.

Articolul 76

(1) Prezenta lege intra în vigoare după 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.
(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abroga Decretul nr. 278/1960 cu privire la actele de stare civilă, H.C.M. nr. 1.090/1960 privind aprobarea modelelor registrelor de stare civilă, H.C.M. nr. 2.290/1960 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la regimul actelor de stare civilă, modificată prin Hotărârile Guvernului nr. 616/1993, precum și orice alte dispoziții contrare.

Aceasta lege a fost adoptată de Senat în ședința din 1 octombrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
VALER SUIAN

Aceasta lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 1 octombrie 1996, cu respectarea pr. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

Anexa 1 A

COMUNEI _____

PRIMĂRIA ORAŞULUI _____

MUNICIPIULUI _____

ACT DE NAȘTERE Nr.
din: anul luna ziua

CODUL NUMERIC PERSONAL

MENȚIUNI: |_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_
S A A L L Z Z N N N N N C

DATE PRIVIND COPILUL:

Numele de familie			
Prenumele			
Data nașterii	anul	luna	ziua
Locul nașterii	comuna, oraşul, municipiul județul		
Sexul	cetățenia	naționalitatea	

DATE PRIVIND PĂRİNȚII

TATA	MAMA
Numele de familie	
Prenumele	

Anexele nr. 1 A, 1 B, 1 C, 2 A, 2 B și 2 C fac parte integrantă din prezenta lege.

(1) Prezenta lege intra în vigoare după 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

Aceasta lege a fost adoptată de Senat în şedinţa din 1 octombrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituţia României.

VALER SUIAN

PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR

Anexa 1 A

Pagina 12 din 17

Declarantul în calitate de
domiciliat în (comuna, orașul, municipiul) strada
..... nr. județul a prezentat
certificatul medical constatator al nașterii nr. eliberat de
..... din care rezulta că s-a născut un
copil

.....

Ofițer de stare civilă	Declarant
------------------------	-----------

L.S.

.....

Anexa 2 A

DATE PRIVIND COPILUL:

DATE PRIVIND PĂRINȚII		TATĂL			MAMA		
Numele de familie							
Prenumele							
Data nașterii		anul	luna	ziua	anul	luna	ziua
Locul	Localitatea						
nașterii							
	Județul						
	Țara						
Cetățenia							
Naționalitatea							
Domiciliul	Localitatea,						
	strada, numărul						
	Județul						
	Țara						

Semnături:

Ofiter de stare civilă

Declarant:

L.S.

CERTIFICATE ELIBERATE:

COMUNE.T

PRIMĂRIA ORASULUI

MUNICIPIULUI

ACT DE CĂSĂTORIE Nr.

din: anul luna ziua

CODUL NUMERIC PERSONAL

Sotul

Sotia

MENTIUNI: |_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_| |_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|
 S A A I . L Z Z N N N N N C S A A I . L Z Z N N N N N C

DATE PRIVIND PĂRINTII

Semnături:

Sotul

Ofiter de stare civilă

Sotia

.....

Notă CTCE

Conform pct. 5 al [art. I din LEGEA nr. 23 din 26 ianuarie 1999](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 35 din 28 ianuarie 1999, anexa nr. 1 B la prezenta lege se modifica în mod corespunzător.

AMBASADA

----- ROMÂNIEI LA

CONSULATUL

ACT DE CĂSĂTORIE Nr.

din: anul luna ziua

CODUL NUMERIC PERSONAL

Sotul

Sotia

MENTIUNT: |

S A A L L Z Z N N N N N C S A A L L Z Z N N N N N C

DATE PRIVIND SOȚII		SOȚUL			SOȚIA		
Numele de familie							
Prenumele							
Data nașterii		anul	luna	ziua	anul	luna	ziua
		----	----	----	----	----	----
Locul							
nașterii							
Județul							
Țara							
Cetățenia							
Naționalitatea							
Localitatea							
strada							
numărul							
Domiciliul							
Județul							
Țara							

DATE PRIVIND PĂRINTII

TATĂL	Numele de familie		
	Prenumele		
MAMA	Numele de familie		
	Prenumele		

În temeiul consimțământului exprimat personal de fiecare dintre viitorii soți prezenți, noi, ofițer de stare civilă
am încheiat prezentul act de căsătorie.

Semnături:

.....

Sotul

.....

Ofiter de stare civilă

Sotia

.....

CERTIFICATE ELIBERATE:

Anexa 1 C

DATE PRIVIND PĂRINȚII	TATĂL	MAMA
Numele de familie		
Prenumele		

Semnături:

Declarant

CERTIFICATE ELIBERATE: